

at Forretningerne vare formindskede i 1848 for endeel Contoirers Vedkommende ved Hertugdømmernes Adskillelse, hvad Finantsbestyrelsen angik, allerede var blevet betragtet som et Motiv til at paalægge flere af disse Embedsmænd andre Forretninger af en anden Natur. Jeg skal saaledes, hvad navnlig eet Contoir, nemlig Activcontoi-ret, angaaer, bemærke, at netop dette Hensyn havde foranlediget, at man i 1849, da Domainebestyrelsen gik over fra Indenrigs- til Finantsministeriet, uden nogen som helst Bederlæggelse, uden nogen som helst Gageforøgelse paalagde dette Contoir den meget betydelige forøgede Correspondence, som i nysnævnte Anledning faldt paa Finantsministeriet. Jeg tilstaaer, at jeg troede mig dengang ved den Tanke, at dette lod sig gøre, fordi Activcontoi-rets Forretninger paa Grund af Oprøret vare blevne betydeligt formindskede. Nu vendte imidlertid disse Forretninger atter tilbage til dette Contoir, og dette vilde da vistnok have været meget brosthødent, naar det ikke alene skulde have beholdt de Forretninger, det i Mellemtiden havde faaet, men endvidere overtage de Forretninger, som i Aaret 1848 vare blevne løsbrevne derafra i en ingenslunde ordentlig Tilstand; thi det er en Selvfølge, at efter saadanne Begivenheder, som imidlertid vare forløbne, var der grumme Meget at bestille, for igjen at bringe det i Orden. Det er af det forrige Folkethings Finantsudvalg og de Herrer Forslagsstillere, som have gjentaget disse Forslag, erkjendt, at der ikke burde fremsættes Indsigelse imod, hvor jeg havde været nødsaget til at bevirke ansatte i Finantsministeriets Contoirer nye, selvstændigt aflagte, Embedsmænd og Betjente, men derimod har man troet at maatte erklære sig imod de forlangte Gagetillæg og har derfor indstillet, at saadanne Gagetillæg for Kongerigets Vedkommende kun skulde bevilges extraordinairt for eet Aar. Jeg tillader mig imidlertid at troe, at jeg ved den Fremgangsmaade, jeg har fulgt, har væretaget Statskassens Lary meget bedre, end om jeg vilde have bevirket et større Antal Personer ansat. Jeg troer, at jeg har væretaget Statskassens Lary bedre ved at skaffe en Fuldmægtig eller Contoirchef et Tillæg af fra 200 Rbd. indtil 400 Rbd., imod at han faa paatager sig en meget

betydelig Forøgelse af Forretninger, end om jeg havde bevirket en selvstændig Fuldmægtig, eller Cancellist ansat, respective med 800 og 500 Rbd. aarlig Gage. Men hertil kommer endnu, at jeg troer ogsaa herved i Realiteten at have fremmet Statskassens Lary. Jeg er mig nemlig bevidst, at baade jeg selv og de af mine Medarbejdere, som dengang beskæftigede sig dermed, uden selv at være personligt interesserede i Sagen, nemlig de paagældende Departementsdirecteurer, efter nøie Overveielse, ere komne til det Resultat, at vi derved have iagttaget den for Staren bedste, hensigtsmæssigste og billigste Maade, skjøndt det aldeles ikke var den Maade, som var lettest for os at iværksætte. Der var nemlig fra første Færd af megen Tvivl tilstede, om det var muligt at overtage den derved foranledigede Forøgelse af Arbejdsmaassen. Men heri kommer endnu en anden Omstændighed. Jeg troer, at jeg har været fuldberegtiget til at handle paa den fete Maade, og jeg kan ikke igjennem Finantsloven modtage en saadan Udtalelse om at have gjort Noget, hvortil jeg var uberettiget, som der indirecte ligger i de stillede Endringsforslag om, at de paagældende Gagetillæg kun skulde bevilges for eet Aar. Mod de Gagetillæg, som i sin Tid ere tilstaaede af den forrige særskilte fiesvigiske Bestyrelse, har det forrige Folkethings Udvalg og de 12 Herrer Forslagsstillere Intet fundet at erindre, fordi man har antaget dem for nødvendige. Derimod har man ikke paa samme Maade villet respectere de Ansættelser, som senere ere bevirkede af mig, ikke i min Egen-skab som ansvarlig Minister for Kongeriget Danmark, men i den anden Egen-skab, hvoraf jeg tillige er i Besiddelse, den nemlig, ogsaa at være Hans Majestæts Finantsminister for Hertugdømmerne. Jeg troer, at det er en aldeles billig Forderung, jeg i saa Henseende har stillet gjennem Finantsloven, nemlig, at de $\frac{3}{5}$ nu skulde overtages af Kongeriget, imod at Hertugdømmerne overtage $\frac{2}{5}$ af den langt større Udgiftsliste, hvormed Kongeriget møder. Om der blandt de ansatte Betjente findes Nogle, som først ere indstillede til deres Gagetillæg af mig eller af de 2 forrige fiesvigiske Ministre, det gjør accurat det Samme;